

Švile ohárum

3.

JEŽCI

asi 15 kusů

Příprava: asi 40 minut (bez kynutí)
cca 3110 kcal/13010 kJ

200 g jogurtu (1,5% tuku)

40 g droždí

1 ČL mořské soli

250 g pšeničné celozrnné mouky

250 slunečnicových semínek

na zdobení:

2 žloutky

asi 120 g mandlových kuliček

2 PL sezamových semínek

30 rozinek

1. Jogurt lehce ohřejeme, přidáme rozdrobené droždí a sůl. Na teplém místě necháme 30 minut kynout.

2. 3 lžice mouky dáme stranou pro vypracování. Polovinu slunečnicových semínek umeleme a s druhou polovinou celých semínek vmícháme do mouky.

3. Mouku zaděláme s jogurtem. Těsto necháme 20 minut kynout.

4. Těsto rozdělíme na 15 bochníčků, které vytvarujeme do oválu. Vytvarujeme ježčí čenich. Naskládáme na pomastěný plech.

5. Potřeme žloutkem. Ježky ozdobíme mandlovými kuličkami, sezamovým semínkem a rozinkami. Necháme 20 minut kynout. Pečeme v předehřáté troubě při 200 °C asi 20 minut.

Hry a etudy

autor her: Hana BUDÍNSKÁ

Tempo-rytmus chůze a jednání

Zkuste odlišit chůzi a jednání několika postav - co je pro ně typické? Malé dítě - drobné a rychlé krůčky, poskakování, neustálý rychlý pohyb, rychlé střídání nálad, aktivita, - starý člověk - pomalý, unavený a šouravý krok, klidné jednání, pomalejší reakce - člověk středního věku - rozhodný krok, rychlé reakce, jistota v jednání - hromotluk - pomalý a těžký krok, nakračování

zešíroka, většinou neobratný nebo aspoň rozvázný a pomalý v jednání - víla - lehký taneční krok, jemné pohyby a způsoby - vznešená postava - pomalejší krok, přímé držení těla, zdrženlivý projev.

Hra na stín

Hraje se ve dvojici. "Stín" se snaží okamžitě ahlavně co nejpřesněji opakovat po svém "pánovi" všechny jeho pohybové akce.

Jazykolamy

Naše posvíceničko je ze všech posvíceníček to nejposvíceničkovatější posvíceničko

- Naše okenice je ze všech okenic ta nejokenicovatější okenice

- Zalyžovavší si lyžař potkal nezalyžovavší si lyžařku

- Zaželezilo-li se železo či nezaželezilo-li se?

- Nenaolejuje-li to Julie, naolejují to já

- Oblemujeme-li to, či neoblemujeme-li to?

- Zaletujete-li mi to, či nezaletujete-li mi to?

- Pokopete-li mi to pole, nebo nepokopete-li mi to pole?

- Třístatřiatřicet stříbrných křepelek přeletělo přes třístatřiatřicet stříbrných střech

- Neznepokojte se meteorologickými zprávami

- Je Oliver olivrejovaný, či neolivrejovaný?

Aerolinie

- Pan Prokop poklop prokop

- Právě proběhl koncert pro klavír a orchestr - pravila Klára Lóře

Pavouk tká za skřehotu žab

- Vřed s vřesem šel lesem, šplh s hlasem švih lase

- Vichrný chrt jak dítě kvílí, že deště srst mu promočily

- Předtaktsova s čtyřčtvrtvpeřem v čase (z veršů Ch. Morgensterna)

- Ať stud a vztek jí v tvář krev hnal (z básně K. Tomana)

- Pere-li paní v peleríně, nepere pilně, pere líně (z písně O. Suchého)

NEMOCI A JICH LÉČENÍ ZAŘÍKACÍ FORMULE

Od rýmy pomáhá, jestliže matka chytí kočku a připálí jí konec ocasu a dá ji nemocnému dítěti k nosu - rýma pomine.

Proti močení do postele: Vybere se hnízdo slepých myší, hodí se ještě živé do rozpáleného omastku, usmaží se s česnekem a sní se.

Sůl na Tři krále svěcenou dávají někde dětem do uší, by jim tam žádný škodlivý hmyz nevlezl.

Léky proti škrkavkám se musí podávat ve středu a v pátek, poněvadž mají v tyto dny otevřenou hubu. Ve středu jsou škrkavky kupředu, v pátek jdou nazpátek.

Kdo chce, aby ho zuby nikdy nebolely, ať vezme třísku ze stromu, do kterého z jara hrom udeřil, udělá si kartáček na zuby a jím si čistí zuby.

Tomu vypadají zuby, kdo vida žábu skákatí nezavře rychle ústa. Žába mu zuby sečítá.

Nemocný vymočí se do skořápky od vejce a ta se do komína na niti zavěsí; až moč vyschne, zimnice odejde.

Pavučiny, zvláště pokoutníka domácího, jsou dobrým lékem proti střídavé zimnici. Proklepáme-li je řádně na rákosové židli nebo na drátěné síti, prachu zbavíme, pak okrouhlým sekáčkem jemně rozkrájíme, máslem promícháme a na chléb namazané v určitých lhůtách pojídáme.

Kdo má zimnici, ať sní lichý počet mladých myší.

Proti žloutenici prospívá dobře naříznouti nemocnému břitvou špičku nosu.

Proti žloutence: Mužskému dej tři bílé blechy od ženské a ženské tři takové příživníky od mužského, aby o tom nevěděli. To pomůže.

Kdo má žloutenku, ať si jde lehnout do konírný, když se kydá hnůj, to mu pomůže.

Kdo upeče srdce vlaštovčí a sní je s medem, bude mít dobrou paměť.

Kdo má cink na oku, ať vejde do domu, kde leží umrlé nekřtěnátko, a rubášem jeho ať vytře si oči. Z které strany vytírá, z té počne se cink ztrácet. Znamenej, že ani vycházeje, nesmí

promluvit ani koho pozdravit, ani otázky odpovídat.

Nedoslýchá-li člověk, pomůže si takto: Chytí úhoře živého, dej do lahve a nalej naň vína; potom zadělej láhev do těsta chlebového a dej do peci. Když chléb vytáhneš, vyndej láhev, obsah přeced a třikrát denně do uší kapej; ozdravíš.

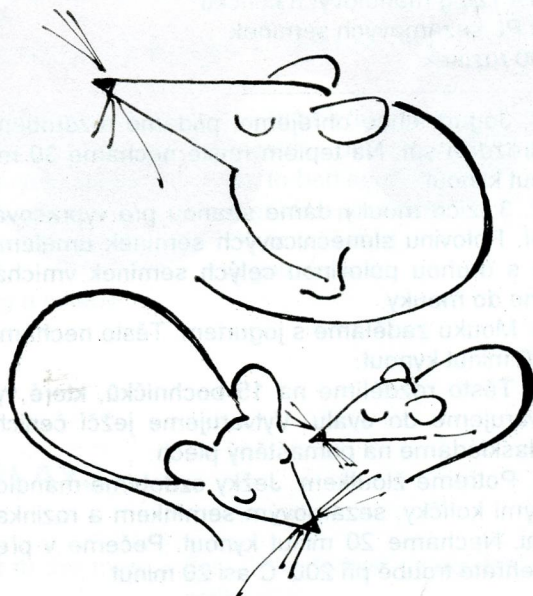
Bolí-li koho nohy, nechť si dá tři kolénka ze slámy nepotřebované křížem přeložené do střevců nebo bot.

Má-li jiti mladík k odvodu, nechť užívá člověčí sádlo; zestrakátí po celém těle, jako by stonal na nemoc hnusnou a nakažlivou, a nebude odveden.

Víno, v němž byla uvařena ještěrka bez hlavy a noh, i umírajícímu síly dodává a souchotiny hojí.

Proti záškrtu: roztluc vlaštovčí hnízdo, rozmoč v hnojnici a přikládej na krk.

Uštknul-li tě had, dej si na ránu černou hlínu nebo kravské lejno.

MEDITACE SMÍCHU

Všechny meditace jsou příjemnou cestou k tomu, jak se opít - jak z vás udělat pijáky božství. Ze všeho nejdříve je třeba se zasmát, protože tím se naladíte na celý den. Jestli se probudíte se smíchem, brzy pocítíte, jak absurdní je život. Nic není vážné: vaše zklamání je směšné, i vaše utrpení je směšné, dokonce i vy jste směšní.

EE

(Ervínovi Elérové)

A tak si vesele pokračujeme v překlepech. Samozřejmě že Luděk nic "do Kašpárka", ale od Kašpárka.

Soubory se také například dozvěděli, že se setkají s představiteli města "v úterý 6. července v hodin" a dokonce i kde, ale pravda je, že tato informace není příliš vyčerpávající. Tak tedy bude to v II hodin.

Sice jsme si původně mysleli, že to svedeme na , jenže náš počítač nám sdělil, že neexistuje a odmítá tvrdošíjně toto slovo tisknout (proto je vepsáno). Nezbyvá nic jiného, než se postavit čelem. Ano, to my a úplně sami!

Občas k nám do redakce tu a tam zabloudí nějaká noha. Ale upřímně řečeno, je Vás málo; a to nemluvím o možnosti, kterou jsem naznačila v prvním čísle Šifly ohárům. No no no, nedělejte, jako že nevíte. Jen si tu jedničku přečtěte pěkně znova.

A jedna neuvěřitelná věc. Najdou se i tací, kteří chtějí podloudně vylákat z redaktorů informaci, co že je to Šifla ohárům a pak ji zhodnotit. Tak to tedy ne! Ani na mučidlech neprozradíme. Jen tak mimochodem, zatím tu není ani jeden nápad. Co to je? Kde jste všichni nezávislí, nekonvenční, rozpustilí a fantasmagoričtí loutkáři?

Ve včerejším čísle jsme sice pochválili netradiční zahájení, ale (hlavně proto, abychom měli o čem psát druhý den) jsme neuvedli, že městem šel průvod s dechovkou, jel kočár s koňmi - tedy vlastně s organizačním štábem - tažený koňmi, ze střechy divadla zněly fanfáry a vržených bonbónů byly tři kila.

Dáda

Potkáváme je na ulicích při našich přesunech, mají plata na krku a jsou tam i onde a dokonce i všude. Jednoho jsem se pokoušel nahlodat, ať si dá pohov, ale on se tvářil velmi nedůvěřivě, jako že jsem se zbláznil nebo tak, s podobným obsahem. Později jsem si uvědomil, že mám připevněnu kartičku redakce Šifly ohárům. Neznámý kolportéře, mladíku ani ne desetiletý, chvála a dík Tobě a Tvým kolegům. Nedejte se i nadále redaktory časopisu mást a svědomitě roznášejte jako dosud.

Petr Vydra

Šubilanti

Časy se mění, mění se i způsob ztvárňování představ, jak hrát loutkové divadlo. Názory se různí, střetávají, tříští. Někteří lidé odcházejí, jiní přicházejí. Ale jsou i takoví nadšenci LCH ja-

ko paní Zdena Hradská, která je zde již po třicátédeváté. A jestliže jste slyšeli něco o nultém ročníku LCH, tak na tom byl přítomen pan Karel Suchánek a letos po čtyřicátém je zde zase. Přejeme jim hodně svěžesti do dalších let a za rok nashledanou.

Motejl

Šifle ohárům news

Dnes uvidíte:

V divadle Karla Pippicha

od 16 a 20 hodin

JITŘENKA Brno

J. Vodňanský, P. Polák

Jak jde Kůzle otevřít

Pro diváky od 4 let

Na Malé scéně

od 10 hodin , pro seminaristy od 16 hodin

Drobné inscenace Děti ze ZUŠ z Hradce Králové A Světlé nad Sázavou

Maličkosti od dětí

Pro diváky od 6 let

od 14 a 18 hodin

VOZICHET Jablonec nad Nisou

L. Středa, J. Polanská

Pohádkové sluníčko

O tom, proč sluníčko putovalo z oblohy na zem.

Dáda Weissová a Jaroslav Ipser

Kočí král

Pro diváky od 4 let.

V Muzeu

od 10 a 16 hodin

DDM Opava

A. de Saint - Exupéry

Malý princ

Pro diváky od 15 let

od 14 hodin, pro seminaristy od 18 hodin

KLIKA Praha

P. Merimeé, G. Bizet

Carmen

Pro diváky od 10 let

Zítřka uvidíte:

V divadle Karla Pippicha

od 16 a 20 hodin

DIVADLO FKUFRO Olomouc

Zdravíčko, copak se zas vznáší v éteru?

na Malé scéně

od 14 a 18 hodin

BRUM Broumov kolektiv souboru

Moje pohádka - od 5 let

ZUŠ Praha
Hynek Dřížhal
Možná přijde i smrt
Pro diváky od 15 let

v Muzeu
od 10 hodin pro seminaristy v 18 hodin
STRÍPEK Plzeň

I. Fajtová
Klobásová komedie aneb hamty, hamty, hamty
Pro diváky od 7 let

od 14 a 16 hodin
Klika Praha
P. Merimeé, G. Bizet
Carmen
Pro diváky od 10 let

Velký sál muzea
od 10 hodin, pro seminaristy od 16 hodin
LS PODIVÍNI Podivín
Pavel Šrut
Dva Lelci ve skříní
(mimo hlavní program)
Pro diváky od 8 let

Kdo má s sebou divadlo, může krom představení na přehlídce hrát téměř všude. Nejvíce však doporučujeme už zaběhnuté přírodní scény, jako je sídliště, koupaliště, park a nebo dětem v ústavu ve Slatiňanech. Možnost zahrát si v mateřské škole skončila včera, v pátek, a využila ji skupina 1+1 z Blučiny. A rozhodně neprohloupila, neboť je díky panu Robertu Fulghumovi obecně známo, že "Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské škole" a sice:

"O všechno se rozděl.

Hraj fér.

Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně - trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdímní.

Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě."

Vivat Ressel

POČÁTKY GENIOVY

Ressel neustálým pláčem donutí rodiče k tomu, aby mu zakoupili několik loutek a začíná hrát drobné frašky pro své kamarády a později i pro širší okolí. Z této doby se zachoval jen název jedné z jeho her určených pro veřejnost: "Jak se Kašpárek velmi dlouho a rychle točil ve vodě". O jejím obsahu nevíme nic.

Zato z jeho dalšího období už známe něco více o hře "Kašpárkova plavba pro Krásnou Kristýnu k Belzebubovi, králi pekel". Ve svých denících se totiž Ressel zmiňuje o jejím předobrazu, drobné hříčce "Potrhané plachty". Z názvu hry vysvětluje, že se tehdy vyrovnával s vlivem německého romantického hnutí Sturm und Drang (Bouře a vzdor), které se velmi silně projevilo v dramatu.

Důležitější zprávy však poskytl výstřížek z novinové kritiky známého chrudimského divadelního odborníka J. P. Nevrlého.

Narodil se nám zde nový výrazný talent dramatický. Jeho líčení stavu beznaděje pod roztrhanými plachtami, kterému propadá hlavní postava i dramatický popis hydrodynamických stavů kolesového parníku dává tušit množství silných nápadů a cit pro detail.

O dalším působení Resselově toho mnoho nevíme, ale důležitější je, že jeho deníky pokračují záznamy o životě pražském.

Chrudimští kadeti

(SEMINÁŘE)

Napsal nám lektor semináře "D" pan Matoušek

Snažíme se navzájem přesvědčit, že loutka má stále svůj půvab a že si nezaslouží být pouhým ornamentem na okraji loutkových jevišť; že je schopná být dramatickou postavou a navázat vztahy s čímkoliv - třeba s opuštěným podstavcem sochy v jednom z chrudimských parků; že je nutné jí jen věřit a nelitovat námahu s hledáním jejího přesného a působivého výrazu.

Názory semináře "Od 12 do 16"

Tři prasátka

- představení - vcelku nic nového originálního
- nezáúčastněnost vpředu stojících herců
- jednotvárná muzika
- výprava chvílemi přehlušovala loutky (nesladěnost)
- snaha o oživení (motýli - i když někdy až moc strhávali pozornost - totem, kastrůlek na nitce byl dobrý)

- myšlenka pohádky zanikla za hloupostí prasátek
- loutkoherci hráli oproti vpředu stojícím s elánem

Medvídek Pú anebo tak nějak

- herci se ztotožnili se svými postavami, i když hlavní postavy byly vlastně hloupé jako prasátko, čišela z nich radost ze života
- minimální výprava naprosto dostačující
- ljáček - krásná chůze

^{ro/}
Pořetí

Pohádkové sluníčko

- příliš stejná hlasová rovina po celou hru (moderato), přičemž chybí dramatický moment
- rozpačitý dojem vzniká z vybraného tématu (vzdálenost mezi tématem hercem divákem)

Kočí král

Text je uchopitelný. Soubor jej málem uchopil. Problém je však v neovládání techniky k suverénnímu jeho dosažení. Využití gagu - příklad: prsty - je nedostatečné. Potěšení ze hry se nicméně přenáší na diváky. Přednosti pramení z lepšího vhodnějšího a účinnějšího textu než u Sluníčka.

Tatínku, ta se ti povedla

Šli po nás - temporytmus šlapal. Vyprávěné divadlo. Holky cítí používání předmětů.

Kůň ke koním, osel k oslům patří

Je znát směřování tématu, cítit ruku zkušenou. Vnějšíkovost, vnitřní náboj vymizel.

Jossile Golem

Úctyhodný to projekt. Hlavně výtvarně. Hru narušují místy přechody do živého hraní.

Senzační úlovek.

Chytla jsem všechny porotce najednou a byli ochotni poskytnout mi rozhovor.

Ale hned v úvodu se musím opravit. Ne všechny. Ještě stále chybí člen poroty Petr Lébl. Petře, Petře...

Nicméně pánové Sokol, Zborník a Valenta byli sdílní.

Začnu s důvěrnostmi (jak jsme slíbili). Pan Valenta má rád držkovou (polévku). Naopak pan Zborník ji nijak rád nemá. Pan Sokol má rád rajskou, ale dal si párky.

Pak jsem se ptala po kolikáté jsou v porotě v Chrudimi. Pan Sokol cca po desáté a pánové Zborník a Valenta jsou prvníčky. Ale pan Valenta má nedaleko příbuzné a pan Zborník tu v ro-

ce 1976 hrál na divadelní pouti.

A jak se dostali do poroty? Tady bych mohla použít otázku z úvodního rozhovoru s Danielou Weissovou. "Máte rádi Ludka Richtera?" No a to je zároveň odpověď. Pan Zborník mi prozradil, že si připadá jako Ludkův dr. Watson, ale právě tak jako on, má svého Holmese rád. Jinak všichni tři mají k divadlu vřelý vztah. Pana Sokola, bývalého ředitele Naivního divadla Liberec snad ani není třeba více představovat. Možná, že však stojí za zmínku, že nyní jako zástupce primátora Liberce, si udělal čas mezi zasedáním rady a zastupitelstva a přijel se podívat na staré známé i na ty nové. Ani pan Zborník není žádný malínek. V současné době je starostou Vodňan a trochu nostalgicky vzpomíná na doby, kdy s ním bylo veselo. Proč dnes není? Citace: "Komunální politik = vážný politik" konec citátu. Jak však říká, za rok už snad bude veselo (konec volebního období). Jinak jste ho mohli vidat jako lektora nebo porotce v Jihočeském a Východočeském kraji. Ani třetí z poroty není jen tak někdo. Učí na filozofické fakultě a jeho specializací je "dramatika, jako forma osobnostní a sociální výchovy se zaměřením na komunikativní dovednosti a strategie chování".

K průběhu Chrudimi se zatím odmítl vyjádřit, ale slíbili něco víc do nedělního čísla. A tak jsme jen tak hovořili. Pan Sokol bez smutku vzpomínal na ty, které měl rád a kteří už tu nejsou - Kolár, Langer ..., kteří uměli žít a věděli. Mluvili jsme o tom, že je dobře, že je tu tolik mladých lidí a že jsou v seminářích. Pochválili jsme znova netradiční zahájení a... a pak už jsme každý spěchali za svým. Já do redakce, abych Vám to ještě horké vyklopila a oni na další představení.

Dáda

PES

(představování elitních souborů)

VOZICHET

Pohádkové sluníčko (na motivy stejnojmenné knížky od Ludvíka Středy zdramatizovala a režírovala: Jiřina Polanská)

Pohádka či přesněji hravá hříčka o sluníčku je určena nejmladším divákům. Nápad hrát o tom, jak sluníčko putovalo z oblohy na zem a co všechno tam zažilo, tedy s tím přišla Šárka. Její pětiletý syn Ondra, zvaný Vozichetem Chruďoš, si totiž nesmírně oblíbil knížku Ludvíka Středy Pohádkové sluníčko. Aby se měl při zkouškách na co dívat a dal chvíli pokoj, vymyslela Šárka to, co vymyslela. Také si chtěla pořádně zahrát, ale stihla to jen několikrát. S tím novým miminkem v bříšku by byla ideální

kulaté sluníčko, ale házejte s ní až na oblohu!
A tak zaskočila Jindra. Ještě, že ji máme!

HRAJÍ (si):

Mráček i mrak, jezevčík Mila, pilot, zloděj, trpaslík zahradní sádrový jménem Vendelín, zvonek aj.: Vlastimil Liberácký

Sluníčko vlastním jménem Sluníčko: Šárka Štěpánová alt. Jindra Šikolová

Návrhy a výroba loutek: Šárka Štěpánová

Premiéra: prosinec 1992

Kočí král

HRAJÍ (si spolu s maňásky): Pavla Štrynclová a Petra Polanská

Režie: Jiřina Polanská

Gymnázium v Jablonci a Střední zdravotní škola v Liberci nejsou jedinou náplní dvou studentek, které stíhají i amatérské divadlo. Co nabídnout dívkám v tomto věku, aby se jim to dobře hrálo? Samostatně sáhly po textu známých Čmukařů, protože jim byl blízký jejich humor. Nedospělý samozřejmě hraje a vypovídají trochu o něčem jiném, nežli dospěláci. Snad velcí i "velcí" loutkáři s trochou tolerance a nadhledu budou ochotni hledat to, co mladé herečky daly do představení svého.

Premiéra: 20. února 1993

DDM Opava

Malý princ

Je to pohádka nebo příběh? Stal se, nebo ne? A co o něm říci? Myslím, že to nejlépe vystihnou slova napsaná na poslední straně knihy Antoina de Sain Exupéryho: "Malý princ, kouzelná pohádková bytost, přichází na naši Zemi ze vzdálených vesmírných světů, aby kdesi v africké poušti potkal člověka a zjevil mu tajemství své podivuhodné pouti. Ale zjeví mu daleko víc..." A právě proto víc se lidé k příběhu nejdou vrací.

Slovo o aktérce a inscenaci

Malý princ je nádherný právě proto, že každého člověka dokáže oslovit trochu jinak. Také toto setkání je svérázné a něčím jedinečné. Malý princ zůstává stejný, to jenom lidé, se kterými se setkává, jsou jiní. Proto i každé setkání je jiné. A toto je jiné už tím, že se zde setkává Malý princ se ženou.

Lena Feyová, po deset let členka Loutkového divadla v Opavě, nyní již dva roky působí v Domě dětí a mládeže v Opavě, kde pracuje na úseku dramatické výchovy. Amatérsky se věnuje jak loutkovému, tak činohernímu divadlu. Působí v oblasti divadla jednoho herce. Svá představení si připravuje sama jak po stránce režijní, scénografické, tak po stránce výtvarné a hudební. Technickou část zabezpečuje Pavel Proske.

Divadlo Klika

vzniklo v roce 1987 a do roku 1989 existovalo

pod Domem kultury a oddechu v Praze 7, nyní jako bytové divadlo.

Inscenace: Jenovéfa (parafráze staré loutkářské hry), Pecko (pohádka B. Němcové), Kokotiny I. a II. (revue s něžně erotickým nábojem), Texty syna Tesařova (pásmo poezie M. Koryčena), Nad Betlémem vyšla hvězda (lidová vánoční hra), Carmen (drama na motivy a anti-motivy známé opery).

Plány: Medvídek Pú - scénář je napsán, ale nyní běží seriál v televizi a zároveň ho letos udělali Čmukaři jako loutkové divadlo.

JITŘENKA - Brno

Jan Vodňanský - Pavel Polák - "Když jde kůzle kůzle otevřít". Pohádka se zpěvy pro malé i větší diváky.

Výtvarník: Zdeněk Juřena

Hudba: Jaroslav Fuksa

Režie: František Písek

Hrají: Petr Večeřa, Martina Večeřová, Lenka Tejklová, Pavla Foralová-Písková, Gabriela Skoupá, Marek Blaha a František Písek

Dvě malá kůzlátka - Lysinka a Bělohávek jsou nejen hravá, ale také neposedná a hubatá. Nevěří, že vlk je jejich pradávný nepřítel. Marně se herci Pavla s Petrem snaží předvést různé typy pohádkových vlků, aby kůzlátka přesvědčili o tom, že s vlkem nejsou žádné žerty. Kůzlátka však nevěří, dokud vlka nespátří!! Pavla s Petrem se rozhodnou kůzlátkům a samozřejmě také divákům zahrát pohádku na motivy tradičních neposlušných kůzlátek.

Když jde kůzle otevřít

Tak si musí ověřit

Pozorné a milé kůzle

Petlici má na dva uzle

Když jde kůzle otevřít

Nesmí vlku uvěřit.....

Prohlášení souboru:

My, "divadélko Jitřenka", k vám na Chrudim přicházíme nejen jako k dobrým známým, ale za ta léta už jako velcí přátelé, vždyť naši účast v Chrudimi jste zaznamenali již 29krát.

Co nového u nás doma?

Po ukončení zřizovatelství Jitřenky Zbrojovkou Brno v r. 1990 zápasíme o holou existenci. Napadali nás nejen větší umělecké celky ve snaze připravit nás o naše loutkové členy, ale i soukromí podnikatelé, kteří se zase "viděli" v budově divadla. Na naše 60. výročí vzniku Jitřenky v r. 1990 se tudíž místo gratulací na ni sletěli supi. My se ale nedali! V r. 1992 jsme získali vlastní právní subjektivitu a zcela osamoceni se tak vydali do boje za záchranu dalšího života Jitřenky. A ejhle! Kromě báječné podpory veřejnosti jsme získali spojence v Zastupitelstvu městské části Brno - střed, které nejenom

slibovalo, ale i opravdu pomáhalo a nadále pomáhá!

A tak fungujeme dál a věříme, že naši bitvu vyhrájeme už jenom proto, kolik dětských očí dokážeme týdně rozzářit. U nás totiž není výjimkou vyprodané hlediště 6krát i vícekrát týdně a to zásluhou nejen našich tří souborů, ale i hostujících umělců a žáků uměleckých škol.

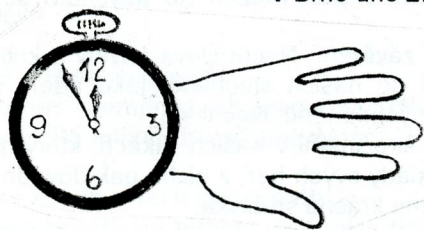
Kdosi si přál, abychom dodýchalí, a my zatím rozvíjíme nové aktivity, chystáme spoustu her, připravujeme přestavbu divadla a veřejnost /nejen Brněnskou/ potěšíme stálou expozicí loutek v přístavbě divadla, na kterýžto nápad nás přivedla obrovská odezva na námi instalovanou dvouměsíční výstavu "Svět loutek" v Brně záměcku Mistrovských.

I naše idea, abychom byli centrem amatérského loutkářského umění se začíná plnit vytvořením nadace, sídlící právě v budově Jitřenky. Takže naše výročí sice oslavíme s tříapůlletým zpožděním, ale už s vědomím, že máme co oslavovat - vítězství, život! A také spoustu pravých přátel, kteří o nás s námi bojovali a bojují, ať už na předních či zadních "liniích", za což jim patří náš dík.

Fanděte nám, prosím, ať se tato slova stanou skutky.

Vaše zatím stále živé a činné divadlo Jitřenka Brno

V Brně dne 2.6.1993

POZOR ! POZOR ! POZOR !

Společné diskuse o představeních se přesouvají ze školy u sportovní haly do prostor Městského muzea. Začátek ovšem platí 8.30 hod. Diskusí se kromě seminaristů, lektorů a porotců může účastnit i jinak neorganizovaná veřejnost.

Divadelní klub v suterénu Divadla K.Pippicha Vás denně zve na dobrou a Vaší peněženku přístupnou baštu, kterou tu pro Vás loutkáře s láskou připravují naši dávní chrudimští známi. Nevěříte ? Heleno ! Opravdu ?

Upozornění!

Kdo nepřinese včerejší domácí úkol a nebo jej nebude mít podepsaný, dostane pětku.!!!

CHRUUP

(CHRUdinské Publikum)

O "Pohádkovém sluníčku"

- moc né - bylo to takové pořád stejné - trpaslík se mi líbil.

O "Kočíím králi"

- bylo to roztomilé, mě se to líbilo - ač mladý, již jsem pamětník, nelze srovnávat

O "Jossile Golemovi"

během představení - já umřu, kdy už to skončí? po představení v klubu - mně se to líbilo, já jsem taková nenáročná - nějak jsem nemohla usnout, kde je ta rajská?

Chcete se potkat sami se sebou?

Můžete v Turnově, kde se koná Letní škola ve spolupráci VSVD,IMPULSu Hradec Králové a Rezonance - nadace pro renesanci kultury - v Altclubu. Jsou to tři běhy týdenní práce pro divadelníky a příznivce divadla (jakéhokoliv).

1. běh - 12.-16.7 - dramaturgie, režie; lektor Vladimír Zajíc (DRAK Hradec Králové) a téma: Don Quijote - scény: loutkové divadlo v hospodě, umírání dona Quijota, boj s větrnými mlýny.

2. běh - 26.-30.7 - pohybové divadlo, lektoré Michal Zahradník (Jumping Hamada Pardubice) a Žeňa Kozlov (DO Theatre Petrohrad).

3. běh - 2.-6.8 - divadlo improvizace, lektor Petr Laurych (s sebou Orffovy nástroje či vlastní rachátka).

Všechny běhy jsou omezeny početně - maximálně 20 osob. Pro účastníky je zajištěn nocleh a snídaně. Obědy a večere vlastními silami a financemi. Vlastní spacák nutný, pracovní oděv (t.j. váleční hadry) taky. Příjezd v neděli večer (raději) nebo do 8 hodin v pondělí ráno. Odjezd v pátek odpoledne. Výsledky práce lze předvést přímo v klubu nebo kdekoli ve městě.

Účastnický poplatek je 200,-Kč. Máte-li zájem o účast, zastavte se do pondělí 5.7.93 v kanceláři Šifle ohárům za Dádou Weissovou.

Achilea Theatrum

Řebřík jeden! Ne a ne se nám podařit záměr, někoho z Vás ukecat na stálější spolupráci. Tak tohle jsme nezvládli. ALE ! My se jen tak nevzdáme ! Vymysleli jsme si na Vás něco onačejšího. Dnes budete potkávat nás, redaktory,

na všech možných i nemožných místech a dostanete ! Anketní lístek. Někteří. Ti důvěryhodní. Ty, Mlynáři, Ty ne ! Na tom anketním lístku jsou všechna představení, která zde byla a budou sehrána. Pak jsou tam prázdná kolečka. Pět. Do nich tužkou vytvoříte takové výrazy obličeje, jaké jste měli na tváři (popř. v hlavě) po jednotlivých představeních. Takto vyplněné anketní lístky v pondělí večer po posledním představení sebereme, aby se mohlo v posledním úterním čísle objevit to, co se mělo objevovat průběžně. A to, jak se, bez ohledu na diskuse, porotu a jiné další rejpy, díváte na jednotlivé kusy. V tomto případě už pochopitelně nezveřejníme jména abonentů
za a) protože jich bude 99
za b) protože by stejně nikdo nepoznal kdo si za čím stojí
za c) protože s tím budeme mít počítání i tak dost a dost.
Takže, Mlynář nedostane a Vy ostatní, doufáme, neodmítnete.

Achileu Theatrum tedy v příštích číslech nehledejte. Počkejte si na úterý. Tam bude všechno.

ee

Sami za sebe

ZUŠ Na Střežině Hradec Králové

"Chceš ? " " NE " (nabízen byl totiž zbytek cestujících z Arpa).

Originální otázka: Jak se Vám hrálo ?

Odpověď: Špatně. (nějaké technické problémy)

Originální otázka: Jak se Vám líbí na Chrudimi ?

Odpověď: Moc.

Nejoriginálnější otázka: Nezlobí pan vedoucí ?

Odpověď: Ne, je moc hodný.

(pozn. redakce: no)

Nechcete něco sdělit čtenářům Šifle ohárům?

Ne.

Vyluštili jste domácí úkol ?

Ano.

(pozn. redakce: nejen, že ho nepřinesli ukázat, ale určitě ho nemají ani podepsaný. Za 5.)

Kováček - Tři prasátka (prasátka v naší básni tentokrát nejsou překlep).

Jak se jim hrálo?

Dobře. Dobrá akustika, jen trochu vadily široké řady (bylo vidět do zákulisí). Na Chrudimi jsou poprvé (a určitě ne naposledy pozn. redakce). Líbí se jim tady. Sehráli čtyři představení a jsou v pohodě (inu mládí). Vztahy v souboru jsou rodné. Ne, neděste se. Nebrali se tak mladí. Jsou to bratři a sestry (nepochopila jsem kdo či pozn. redakce). Dva z nich sourozenci nejsou. Jednomu říkají babička. Soubor se těší velkému zájmu (šušká se, že mají techniků víc, než

Madona a vozí je kamion). Prima parta.

Jak se hrálo včera souboru VOZICHET z Jablonce?

Hrálo se nám dobře. Diváci, přestože byli mladší, než jsme očekávali, reagovali výborně.

A jak vám vyhovoval prostor?

Prostředí bylo dobré, ale prostor byl poněkud stísněný, takže nám nevyhovoval.

Váš dojem z Chrudimi?

Zahájení nás velmi příjemně překvapilo - bylo to něco famózního. Také organizaci LCH musím pochválit.

Jaká se vám líbila představení?

Samozřejmě nejlepší bylo profesionální představení Posvícení v Hudlicích. Líbili se nám Čmukaři, že uhráli velký prostor, ale měli jsme pocit, že způsob jejich loutkovodictví v tomto představení je nošení loutek jako rukavic. To by začínajícímu souboru asi neprošlo. Je někdo z vašich členů v některém semináři?

Dva jsou u Šefrnů, ale tentokrát s námi nehrají.

Volno

Na úvod včerejšího ranního setkání ve sportovním sále se sluší uvést, že ode dneška se bude diskutovat v sále muzea (to abychom se lépe slyšeli).

Co říci závěrem: Necht' slova chvály a kritiky se zatínají do našich sluchadel jako údery seker do statných kmenů. Necht' se stanou širočinami v našich rukách, kterými otešeme klády svých her, z nichž pak dovedně poskládáme krásná srubiska.

Petr Cuchý

Plíživá kulturní osvěta

DIVADLO

FERNANDO KRAPP MI NAPSAL DOPIS

Jsou představení, která dělají dojem, že divadlo je nadáno velikou silou si usmyslet, požadovat od rekvizit, aby byly schopny a nebyly nečinné a že herci jsou vynalézaví, se u něj rozumí, aniž je musíme žádat a sledovat, že nám seč mohou, vyhovují. Když říkám, že jsou představení, chce to mít účinek povzbudivý - zatím vím jen o Krappovi.

Skvělí jsou: Jorga Kotrbová, Bořivoj Navrátil, Martin Myšička, služky, kostýmy Kateřiny Štefkové a Petr Lébl, jemuž jsou za to jmenovaní vděční.

Petr Vydra

Jih proti severu

Tenhle film je z doby, kdy kino ještě bylo králem. Má přestávku. A když je přestávka, tak lidé korzují v bufetu kina, pijí kávu nebo džus a těší se na pokračování filmu. Jsou prostě všichni spolu v kině. Diváci znovu okouzlení zázkem pohyblivých obrázků.

Jih proti severu je bezmála čtyřhodinový filmový zážitek (proto tedy ta přestávka). Ale i přes svou délku ani na okamžik nenudí. Vlastně jeden z prvních barevných filmů přitáhne a okouzlí ohromnou výtvarnou čistotou záběru, prostinkým, ale romantickým příběhem osudu dvou lidí i líčením historických událostí americké občanské války.

Strhne jako epopej o osudu života amerického jihu, o událostech, které se už staly součástí historie, ale přesto stále neztrácí přitažlivost.

Nelze se nezmínit o vynikajících hlavních představitelích, dnes už legend filmového plátna V. Laightové a C. Gablovi.

Běžte do kina na tento film, možná že vás vrátí do doby, kdy film byl ještě králem.

KNIHA

Emanuel Frynta Závrtné pomyšlení

Fryntovo závrtné pomyšlení je na sílu ústní tradice - to ve stejnojmenné povídce - a, v těch ostatních, pak ještě na spoustu jiných věcí: na hrůzu z dámy, která nezadržitelně asociuje metafory a z toho, že se to děje už i mně, na to, že děti nemají návod, jak zacházet s dospělými a proto panikaří... Jmenovat všechna pomyšlení nebudu, ale protože mne sama od sebe nenapadla - a nepředpokládám to ani u Vás - pořiďte si tu knihu. Při její četbě se nemrzte na autora, že jej nejímá zas až taková závrať z oněch pomyšlení, jako bude Vás. Neuvěřitelně snadno si je totiž přivozuje. Aby se potom neřeklo: Lehce nabyt, lehce pozbyl., pracuje s nimi, co mohou, dovedou, kam až to s nimi dokáže, hraje si. Když zvolí formu dříve, než konec organicky vyplyne z myšlení v textu, což někdy lze poznat, vyvine všechnu vynalézavost, aby ji naplnil. Vzpomeňme si, jak dobré to bylo cvičení pro Voskovce a Wericha, nepsat volnou poezii, a dodržovat stavbu rytmu a melodie - to jste nesměli nechat důmysl doma, píše Jiří Voskovec v Klobouku ve křoví. Ovšem i tehdy, kdy Frynta míří ke konci, který si předsevzal, hraje otevřenou a osvobozenou hru s možnostmi, jak svůj úkol zvládnout. Teď mě tak napadá, že tohle je vlastně psaní vpravdě autorské - psaní o tom, jak píšou. Ale tuhle myšlenku hned zavrhuju v hluboké úctě k autorům, jejichž psaní bychom pak nazvali interpretační a zůstávám v oddanosti literatuře Petr Vydra

P. S.

Nejsem si jist a P. S. jsou vlastně dopisy Ivanu Vyskočilovi. Nejsem si jist reflektuje stejnojmenné psaní Ivana Vyskočila a bez této informace jistě překvapí, jako překvapila mě. Zmocnil se mne pocit, že Frynta propadl zničehonic jakémusi mysticismu autorství, který si ve chvíli největšího a nejlépe formulovaného běsu vyžádal postavu náměstka Zabela.

P. S - Emanuel Frynta

To je zvláštní, já jak napíšu P. S., už si to vykládám nějak výchovně. Hned mi to připadá jako zkratka pro nějaký Pedagogický servis, Pedagogický Sádek, Pedagogickou Severku, Soutěsku, Siestu, Slzu, sortiment, Sedlinu, Sešup, Sýc, Sifon, Salát, Soumrak, Střápec, Svěrák, Střechýl, Střízlíček, Šestajovice, nádraží, groš, habaděj, filc. A hned tu mám taky Růžový Palouček!

Ten se mi neustále vynořuje v mysli s nutkavostí jen jemu vlastní. A na něm Komenský. Jak také ne! Protože v tomhle panovala vůči nám dětem naprostá otevřenost. Za našich dob se Komenský docela veřejně pořád loučil s vlastní. Vidím ho, chudáka, s tou jeho nataženou rukou docela živě, jako by to bylo včera. Loučil se tenkrát všeobecně hodně i po domácnostech, natož ve školách. Nikdo nám sice nikdy nevysvětlil, proč se loučí, ale my jsme to ani nevyžadovali. Čeho se dítě nedovtípí! Alespoň tolik jsme věděli, že když se takový člověk loučí, jistě má pro to svoje důvody.

Dnešní dítě se taky žádnými smutnými příhodami z Růžových Paloučků ani zabývat nemusí. Všechno je jiné než za našich dob a leckterá školní kniha se před dětskýma očima stře jako takový růžový palouček plný nespoutaného veselí. Schola ludus je dneska samozřejmostí. Nejen že učitelé jsou plní jasu, ale i vyšší školní dozorcí jsou hraví jako kořata a každý ze spisovatelů učebnic veselá kopa. Nebo i víc. Vědí již jak se dětskému srdéčku zalíbit, jak vyjit vstříc a někdy se až může zdát, že se to podobá nadbíhání. Dávno bylo například známo, že snad vůbec nejzamílovanějším námětem školních dětí je kázeň. Disciplína. Kolikrát již my jsme se této látky dožadovali - a jak se naši učitelé nechávali prosit! Leckdy marně. A jak jsme jim pak viseli na rtech, když se uvolili pronést o tomto milovaném předmětu několik slov...

RUCE VZHŮRU

Rozhovor s paní Stanislavou Stuchlou

Redakce: Děláte krásné loutky, jste loutkářka?

p. Stuchlá: Ne, nejsem. K loutkám jsem se dos-

tala náhodou. Ráda šiju a kamarádka mě požádala o pomoc při šití kostýmů na loutky. Najednou mě to vzalo a začala jsem šít loutky. Sama pro sebe. Neprodávám. Nemůžu. Moje loutky jsou dělány se smyslem pro detail, většinou jsou oblečeny do historických kostýmů. Ta práce mě baví, je to jiný svět, který jsem díky loutkám poznala. Pro mně, která aktivně nikdy loutkové divadlo nedělala, je to objev. Moc se mi to líbí.

R: Už jste někdy měla nějakou výstavu?

S: Ne, tohle je první. Vlastně spíš pokus o výstavu. Přestože mi tady vyšli vstříc, není to ten prostor, který by moje loutky potřebovaly. Jsou totiž moc jemné a drobné. Ale zase na druhou stranu už vím, že při požadavcích musím být přesnější. Také dobrá zkušenost. Navíc musím bohužel loutky dnes z výlohy vyndat. Protože obchod bude až do konce svátků zavřen a já musím v úterý odjet. Nesnesla bych pomýšlení, že by moje loutky cestovaly domů poštou v krabici. Jestli se mi však podaří najít nějaký vhodný prostor (třeba foyer divadla), ještě bych je do konce LCH instalovala.

R: Proč jste vlastně přijela na Chrudim?

S: Uvědomuji si, že ty loutky vlastně dělám špatně. Jsou krásné, ale jen na koukání. Hrát se s nimi nedá. Co se týká technické stránky věci, nevím o loutkách vlastně nic. Tady hledám nejen inspiraci, ale hlavně rady jak, co, kde...

R: A jak se Vám tedy LCH líbí?

S: Líbí. Nejvíc mě zaujalo profesionální představení Posvícení v Hudlicích. I když je tu spousta představení, která mají nápady, je vidět, že profesionálové mají jiné peníze na kostýmy, loutky, a výtvarno vůbec. Nejsem loutkář, takže jinak nemohu posoudit. Ale těší mě, že tolik lidí loutkové divadlo dělá a že je to hodně mladých lidí.

R: Říkala jste, že jste sem vlastně přijela na poradu. Kdo Vám radí?

S: V podstatě všichni. Lektori, kolegové v semináři...

Ráda bych tímto oslovila i ostatní. Máte-li zájem o diskusi s laikem na téma výroba loutek nebo o spolupráci, budu ráda. Moje adresa: Stanislava Stuchlá

Arbesovo nám. 12 tel. a fax : 02/532935

Praha 5

Ted' o prázdninách asi moc doma nebudu, ale od září určitě.

Za rozhovor děkuje Dáda Weissová

Vymysleli za vás

Blýskání

Provádí se střídavým rozsvěcováním a zhasínáním žárovky elektrické, jejíž vedení připoje-

no je na tlačítku zvonkovém.

Joža Kalivoda: Jak zhotoviti hejno létajících holubů?

Létající hejno holubů patří k efektům dobře působícím. Zhotovení takového hejna není příliš obtížné. Lze koupiti dřevěné holoubky - alespoň 5 - v prodejnách loutkových rekvizit. Holubi jsou vyvázeni tak dobře, že stačí jeden provazec upevněný na temeni hlavičky, a holub pohybuje se dobře ve vodorovné poloze. Pak zhotovíme dřevěný dvojité kříž z latěk. Tím docílíme 5 konců a na každý pověsíme jednoho holuba. Třepáme-li tímto křížem nahoru dolů, působí hejno, které třeba předtím sedělo buď na zemi nebo na střeše, jako hejno vyplašených holubů, řadících se k odletu. Přestaneme-li třepati s vahadélkem s dvojitým křížem, holoubci se uklidní a pak dlouhým táhlým pohybem s nimi odletíme. Efekt je dokonalý a po každém představení budí velký zájem dospělých. Doporučuje se k zvýšení dojmu zaplácati rukama, což působí jako plácání křídel.

Životopis houby

(vzniklo v semináři Od 12 do 16)

Nepamatuji si ani, jak jsem vznikla. S největší pravděpodobností nejsem tak stará, ale neustálé otřesy a rány mohou za to, že jsem dopadla tak, jak jsem dopadla. S jistotou mohu tvrdit, že jsem velmi užitečná, protože bráním špíně a ničím ji. Přítelkyně mne varovala před činností, kterou jsem si vybrala, ale mládí je nerozumné. Brzy jsem začala litovat, že nejsem někde jinde, protože trpím závistí a nebylo dne, kdy bych neabsolvovala nějaký výlet letmo. Na vlastní kůži jsem poznala kůži jiných. Také nesnáším neustálé máčení, bohužel je to můj úděl. Přesto přeže všechno jsem nakonec ráda, že mohu tuto činnost vykonávat, protože beze mne by paní učitelky neměly kam psát a na této škole jsem už půl roku, což je přímo nevídaný rekord.

Průkazka - Životopis

(vzniklo tamtéž)

Jsem rád plný. Jsem umístěn pěkně v teploučku, v kapse, odkud vyjdu, jen když mě můj pán nebo majitel potřebuje. Jsem strážcem jeho vzácnosti a úsporů. Můj majitel mě všude s sebou nosí a dává pozor, aby mě někde neztratil. Protože by ho to stálo mnoho nejen peněz, ale i vyřizování.

TEMPERAMENTY MOHU POZNAT :

podle chůze : Když jde člověk nenuceně a necítí na sobě pohledy okolí, pak jsou jeho kroky výrazem jeho povahy a je možné z nich poznat jeho temperament.

Cholerik má pevný, rázný krok. Kráčí tvrdě, rozhodně a přímo vpřed. Nedá se svést ze své cesty.

Sangvinik poskakuje, hopsá, loudá se, nejde přímo za nějakým cílem, snadno se nechá odlákat z cesty.

Melancholik jde tiše, rozvážně, někdy má pomalý, až plouživý krok.

Flegmatik kráčí pohodlně, klidně, pomalu svou cestou. Nerad chodí daleko.

podle pohledu: Oko je "zrcadlem" duše, tedy i ladění duše a ladění srdce.

Cholerik má ostrý, rozhodný, pevný pohled. Dívá se vypočítavě a kriticky, někdy tvrdě, až to nahání strach.

Sangvinik má živý, veselý, přátelský pohled, často působí zvědavě a nestále, někdy mazaně a šelmovsky.

Melancholik hledí na svět vážně, laskavě, někdy smutně. Zvědavý není. Rád zavírá oči a přemýšlí. Často je ponořený a obrácený do svého nitra. Má hluboký, pátravý, někdy žasnoucí pohled. Když ho někdo urazí, stává se jeho pohled zasmušilým nebo i hrozivým.

Flegmatik má dobrotivý, dobromyslný, spokojený pohled. Často zavírá oči a usíná. Může být velmi zvědavý. Není to však překotná zvědavost sangvinika, ale pomalá zvědavost flegmatika.

podle řeči: Výraz obličeje, způsob, jakým člověk reaguje, mluví, odpovídá, vyjadřuje své pocity a myšlenky, to vše vypovídá o jeho základním ladění.

Cholerik mluví věcně a střídavě. Myslí dříve než mluví. Jeho výraz je jasný, rozhodný, často tvrdý. Nemluví zbytečně. Projevuje se hlučně a důrazně, ale zachovává jistou míru.

Sangvinik mluví dříve než myslí. Mluví rychle, básní a přehání, něco nakousne, ale nedokončí, gestikuluje rukama i nohama. Jeho řeč je afektovaná. Chce stát ve středu a být nápadný. Mluvit tvrdě jako cholerik nedovede. Naproti tomu dovede podkuřovat a lichotit.

Melancholik mluví málo, víc přemýšlí. Když mluví, pak jsou jeho slova moudrá a dojmy a takto získanou životní moudrost předává druhému. Je-li zklamán a deprimován, stává se ostrým kritikem, který snadno přehlédne dobré.

Flegmatik hovoří obvykle málo. Zato je jeho řeč promyšlená a vyrovnaná. Mluví výstižně, aniž by svůj názor vnucoval. Nesoudí ukvapeně a povrchně. Někdy narazíme na flegmatika

velmi hovorného, což často souvisí se silným přirozeným odporem k práci.

Autentické pomluvy dětí

"Mně to povídal sám tatínek!"

"A mně zas sama maminka!"

"A tatínek je samější než maminka! A o hodně!"

"A bůh nemá střeva?"

"Ne."

"A jak teda obědvá?"

"Tatí, podívej se, jak se ti mračí kalhoty!"

Krávě vykukují z vemene mrkvičky!

"Lehni si, mami, ke mně na polštář, budeme se spolu dívat na můj sen!"

"Slez z toho okna. Spadneš a budeš mít hrb."

"Aha, velbloud spadl dvakrát."

Krocan je kachna s mašličkou.

Jirka přeřízl lopatkou dešťovku na dva kusy.

"Proč jsi to udělal?"

"Žízalce bylo smutno. Teď budou dvě, tak jim bude veselo!"

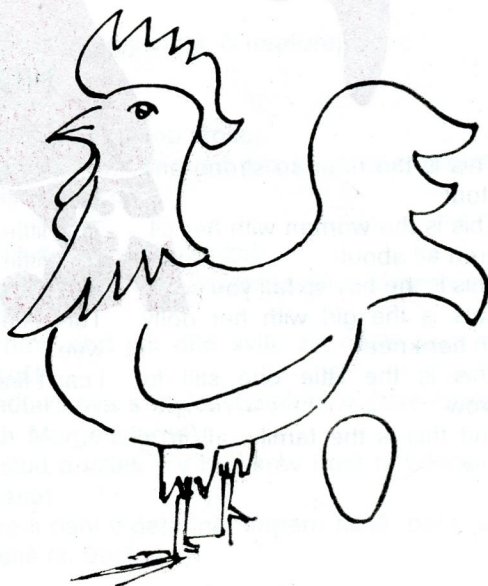
Když u nás máme den, mají v Americe noc.

"Dobře jim tak, kapitalistům!"

"A může někdy kohout docela, ale docela zapomenout, že je kohout a snést vajíčko?"

"Dostanou se koupit tak velké noviny, aby se do nich dal zabalit živý velbloud?"

(Z knihy Korněje Čukovského : Od dvou do pěti)

50 NÁPADŮ PRO DĚTI

Hádanka : Jakou tašku je nejlépe vzít při nakupování?

a) z plastické hmoty

b) z látky

c) z papíru

MOCKING BIRD

Hush little baby don't say a word,
Papa's going to buy you a mocking bird.

If that mocking bird don't sing
Papa's going to buy you a diamond ring.

If that diamond ring is brass
Papa's going to buy you a looking-glass.

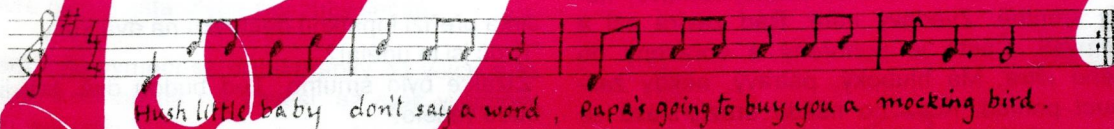
If that looking-glass gets broke
Papa's going to buy you a billy-goat.

If that billy-goat don't pull
Papa's going to buy you a cart and bull.

If that cart and bull fall oPapa's going to buy
you a dog called Rover.

If that dog called Rover don't bark
Papa's going to buy you a horse and cart.
(slower)

If that horse and cart fall down
You'll still be the sweetest baby in town.

Golden slumbers kiss your eyes
Smiles awake you when you rise
Sleep pretty darling do not cry
And I will sing a lullaby.

Care you know not the-
re-fore sleep
While I over you watch
to keep.
Sleep pretty darling do
not cry
And I will sing a lullaby.

Go to bed first,
A golden purse;
Go to bed second,
A golden pheasant,
Go to bed third,
A golden bird.

FINGER PLAYS

This is the man so strong and
stout

This is the woman with her cil-
dren all about

This is the boy so tall you see

This is the girl with her dolly
on her knee

This is the little one still to
grow
and this is the family, all in a
row.

This little pig went to the mar-
ket

This little pig stayed at home

This little pig had roastbeef
and this little pig had none.

This little pig cried: Wee, wee,
wee

I can't find my way home.

Five little ladies going for a
walk

Five little ladies stop for a talk

Along came five little gentle-
men

They all danced together and
that made ten.